

Høringsnotat

Forslag om endringer i bestemmelse om tilsynsavgift for fiskemottak i forskrift 20. desember 2007 nr. 1723 om målenheter og måling.

Innhold

1 Bakgrunn.....	2
2 Dagens finansieringsmodell.....	2
3 Utfordringer ved dagens finansieringsmodell.....	3
4 Departementets forslag – avgiftsbasert modell.....	4
4.1 Avgiftspliktig enhet	4
4.2 Endret beregningsgrunnlag	4
4.3 Nærmere om avgiftstak.....	5
4.4 Størrelse på et eventuelt avgiftstak	6
4.5 Nedre grense for når avgift skal betales.....	6
5 Hovedtrekk ved en mulig, gebyrbasert modell	7
5.1 Innretning av en modell med gebyrfinansiering	7
5.2 Kostnadsfordeling ved gebyrfinansiering	7
5.2 Gebyrutforming.....	8
6 Økonomiske og administrative konsekvenser	8
7 Forslag til forskrift om endringer i forskrift om målenheter og måling	9

1 Bakgrunn

Nærings- og fiskeridepartementet drøfter i dette høringsnotatet forslag til endringer i forskrift 20. desember 2007 nr. 1723 om målenheter og måling og avgiftsmodellen for tilsynsavgift for fiskemottak som er regulert i § 6-3.

Fra 1. januar 2016 ble det innført en ny finansieringsmodell for en rekke av Justervesenets tilsynsområder, herunder tilsynsvirksomheten rettet mot fiskemottak. Den nye modellen innebar en overgang fra gebyrer som var knyttet til kostnad ved det enkelte tilsynsbesøk, til en fast årsavgift. Formålet med omleggingen var å gjøre det enklere for Justervesenet å innrette tilsynet ut fra en vurdering av risikoen for feil målinger.

Avgiftsmodellen for fiskemottakene ble justert med virkning fra 1. september 2016. Blant annet ble avgiften endret fra å utgjøre et fast beløp på mellom 5 000 og 80 000 kroner avhengig av mottakenes omsetning, til å beregnes som en promillesats av omsetningen. Samtidig ble det innført et avgiftstak på 300 000 kroner.

Basert på erfaringene med avgiftsmodellen foreslår departementet i dette høringsnotatet en ytterligere justering av avgiftsmodellen. Den viktigste endringen gjelder hvilket omsetningsgrunnlag avgiften beregnes ut fra.

Vi skisserer også enkelte hovedtrekk ved en mulig, alternativ modell med gebyr per tilsynsbesøk. Formålet er å få høringsinstansenes syn på om en gebyrbasert modell kan være å foretrekke fremfor en årsavgiftsmodell. En gebyrmodell må i tilfelle utredes nærmere. I mellomtiden er det uansett ønskelig å forbedre den nåværende avgiftsmodellen, noe departementet derfor også foreslår som forskriftsendring som kan gjøres gjeldende fra f.eks. 1. mars 2018.

2 Dagens finansieringsmodell

Målinger (veiinger) som skjer ved fiskemottak, er skilt ut som et eget tilsynsområde og er avgiftsbelagt med hjemmel i forskrift om målenheter og måling § 6-3, jf. lov om målenheter, måling og normaltids § 31.

Etter forskriftsendringen den 22. september 2017 følger det av § 6-3 at årsavgiften er 0,19 promille av selskapets omsetning slik den fremgår av siste årsregnskap. Dersom selskapet kan dokumentere at deler av omsetningen stammer fra annen virksomhet enn det som årsavgiften er ment å dekke, kan slik omsetning trekkes fra avgiftsgrunnlaget. Det kreves at dokumentasjonen er bekreftet av revisor eller ekstern regnskapsfører.

Det er satt et tak på avgiften på 300 000 kroner, og avgift under 1 000 kroner innkreves ikke. Selskap som mottar mindre enn 10 tonn fisk per år, skal ikke betale avgift. Disse bestemmelsene innebærer at over halvparten av de registrerte mottakene i dag ikke betaler avgift. I selskapets stiftelsesår beregnes årsavgift av omsetning til og med november måned. Ved avvikling avkortet avgiften forholdsmessig, slik at avgiften kun betales for antall måneder fram til selskapet har sendt melding om avvikling til Justervesenet.

I Finansdepartementets retningslinjer for gebyr- og avgiftsfinansiering av statlige myndighetshandlinger fremgår det at mottaker ikke skal betale mer enn kostnaden ved å produsere og levere tjenesten, men samtidig bør likevel kostnaden dekkes fullt ut. Avgiften skal dekke alt tilsynsarbeid Justervesenet gjør knyttet til fiskemottak, inkludert planlegging,

informasjon og administrasjon av tilsynet. Tilsynet rettes mot måleresultat fra vektene som benyttes ved landing, og andre vekter ved mottaket som benyttes på den mottatte fisken.

Graden av brukerfinansiering av Justervesenets tilsyn med fiskemottak har tidligere vært svært lav. Gjennom avgiftsmodellen som ble innført fra 1. januar 2016, sikres imidlertid 100 prosent brukerfinansiering, samt at krysssubsidiering unngås. Den tidligere modellen med gebyrfinansiering var tett knyttet til den tradisjonelle tilsynsformen med gebyr pr. foretatt (periodisk) kontroll. Modellen viste seg imidlertid å ikke gi den nødvendige fleksibiliteten for å oppfylle tilsynets formål om effektiv bruk av samfunnets ressurser. Med avgiftsmodellen som ble innført, har Justervesenet nå større mulighet til å drive risikobasert tilsyn enn ved den tidligere modellen med gebyrfinansiering, slik den var innrettet. Avgiftsmodellen innebærer også større grad av forutsigbarhet både for næringen og Justervesenet.

3 utfordringer ved dagens finansieringsmodell

Erfaringen fra innkrevingen i 2016 og hittil i 2017 er at ordningen fremdeles medfører en del administrativt arbeid for bransjen og Justervesenet, spesielt knyttet til dokumentasjon for å få fratrekk i avgiftsgrunnlaget. Rundt 100 selskaper fremskaffet revisorbekreftet dokumentasjon for fratrekk.

Fra mindre selskaper og selskaper som har stor omsetning som følge av annen virksomhet enn fiskemottak, har det kommet tilbakemeldinger om at kostnadene for revisorbekreftelse har vært høyere enn avgiften.

Fra selskaper med stor omsetning har tilbakemeldingen vært at det administrative arbeidet med å finne frem til hva som kan trekkes fra, har vært så omfattende at kostnadene forbundet med å fremskaffe dokumentasjon vil være høyere enn hva de antar å kunne få i reduksjon i avgiften. Flere selskaper har derfor valgt å betale avgift basert på hele virksomhetens omsetning.

Fra revisorer og regnskapsførere har det kommet tilbakemeldinger om usikkerhet rundt hva det har vært forventet bekreftelse på.

For Justervesenets del ble det et forholdsvis omfattende arbeid å følge opp selskaper som ikke var omfattet av innsendingsplikten i regnskapsloven § 8-2, og således ikke hadde omsetning tilgjengelig via offentlige registre.

Deler av næringen har også vært opptatt av at avgiftssubjektet slik det er definert i nåværende forskrift, medfører at avgiftsbelastningen kan avhenge av selskapsstruktur. For eksempel kan et selskap som er organisert som et konsern med datterselskaper, få en annen avgiftsbelastning enn selskaper tilsvarende omsetning som har organisert seg med underliggende avdelinger. Såfremt omsetningstallene er store nok, kan et konsern måtte betale taket på 300 000 kroner for to eller flere datterselskaper, mens et selskap uten datterselskaper eller med kun underliggende avdelinger betaler taket på 300 000 kroner bare én gang.

Det finnes ulike typer fiskemottak. Enkelte mottak både veier fisken og kjøper og bearbeider den før videresalg, mens andre utelukkende driver mottak- og lagertjenester, også kalt frysehotell eller nøytrale fryselagre. De sistnevnte selskapene vil kunne ha en lavere omsetning enn de som bearbeider fisken for videresalg. Fisk som er bearbeidet og omgjort til ulike produkter, vil typisk ha en høyere pris enn ubearbeidet fisk. Med dagens modell, hvor

avgiften beregnes fra selskapenes totale omsetning, kan dette føre til at to mottak som veier et kvantum fisk som på sluttseddelen har lik omsetningsverdi, får ulik avgiftsbelastning.

Basert på Justervesenets erfaringer med ressurskrevende innkreivingsarbeid og reaksjoner fra næringen ser departementet behov for å foreslå ytterligere endringer i modellen for hvordan avgiften skal beregnes.

4 Departementets forslag – avgiftsbasert modell

Departementet foreslår enkelte justeringer i avgiftsmodellen. Formålet med endringene er å redusere noen av ulempene ved den gjeldende avgiftsmodellen, særlig knyttet til å fastsette et mer presist grunnlag for beregning av avgiften. Målet er at avgiftssystemet skal bli mindre administrativt krevende for næringen og at avgiften innrettes mer presist mot selskapenes omsetning knyttet til mottak av fisk.

Basert på erfaringer fra tilsynsarbeid og med støtte i Nasjonal strategisk risikovurdering (NSRV) 2016, utarbeidet av Fiskeridirektoratet i samarbeid med fiskesalgslagene og Kystvakten, er Justervesenets vurdering at det fortsatt er vesentlig risiko forbundet med målinger utført ved norske fiskemottak. Frekvensen av feil i kombinasjon med til dels betydelige økonomiske konsekvenser ved uriktige målinger taler for at Justervesenet fortsatt bør vektlegge tilsyn med bransjen for å opprettholde tillit til målinger utført ved fiskemottak.

Justervesenets tilsynsvirksomhet med fiskevekter var i 2016 budsjettert til en kostnad på 10,6 millioner kroner. Departementet mener at det bør være et mål å redusere belastningen på bransjen over tid. For avgiftsåret 2017 innkreves avgiften i tråd med dagens forskrift, men med en reduksjon i den totale avgiftsbelastningen på 1,6 millioner kroner. Ved en forskriftsendring vedtatt 22. september 2017 ble promillesatsen derfor justert slik at den beregnede tilsynskostnaden som Justervesenet skal dekke inn for 2017, er 9 millioner kroner. Det beregnede inndekningsbeløpet for 2018 er ikke fastsatt ennå.

4.1 Avgiftspliktig enhet

Departementet legger til grunn at ved en videreføring av dagens modell vil avgiftssubjektet være den juridiske enheten som eier fiskemottaket.

I Justervesenets tilsynsregelverk er det et gjennomgående prinsipp om at det er den som er ansvarlig for målingen og bruker måleinstrumentet, som skal betale avgift. For tilsyn med fiskevekter betyr dette at det er mottaker som skal betale avgift for tilsyn med målinger i forbindelse med mottak av fisk på fiskemottak. Etter landingsforskriften er mottaker enhver som tar imot fisk som landes, og mottaker er ansvarlig for at all fisk som landes, veies fortløpende på en vekt som er egnet til dette formålet. På landings- og sluttseddel skal informasjon om mottakers organisasjonsnummer og foretakets navn og godkjenningsnummer fylles ut. Den som er oppgitt som mottaker på landings- og/eller sluttseddel, vil bli ilagt årsavgiften.

Departementet foreslår på denne bakgrunn at avgiftssubjektet blir bedriftene som står oppført som mottaker på sluttseddel. Dette er informasjon Fiskeridirektoratet mottar løpende, og som gir informasjon om konkret omsetning over fiskevektene.

4.2 Endret beregningsgrunnlag

Departementet legger til grunn at det i likhet med i dag skal være omsetning som ligger til grunn for beregning av avgiften. Dette har sammenheng med lovens formålsparagraf om

effektiv utnyttelse av samfunnets ressurser. En feil ved en vekt har større samfunnsøkonomiske skadevirkninger desto større omsetningsverdi som går over vekten. Derfor må et mest mulig presist omsetningstall benyttes som beregningsgrunnlag for årsavgiften.

Departementet ønsker å unngå utfordringen med at omsetning som ikke knytter seg til handel med fisk, inngår i beregningsgrunnlaget. Dette er en svakhet ved at datagrunnlaget i gjeldende forskrift er regnskapstall som kan inneholde omsetning av andre produkter enn fisk. Departementet antar at denne utfordringen kan løses ved å benytte omsetningsdata fra sluttsedler. Sluttseddeldata som oppgir kvantum og pris for fiskemottakenes enkeltvis kjøp av fisk fra fiskerne, samles allerede i dag inn av Fiskeridirektoratet. Datagrunnlaget kan relativt enkelt gjøres tilgjengelig for Justervesenet og legges til grunn for beregning av avgiften. På denne måten vil kun omsetning knyttet til fisk bli avgiftsbelagt. Behovet for at fiskemottakene fremskaffer revisorbekreftet dokumentasjon for omsetning som ikke knytter seg til fisk, faller følgelig bort, noe som i seg selv vil innebære en betydelig forenkling og kostnadsbesparelse for næringsaktørene og for Justervesenet.

Ved å benytte omsetningstall fra sluttsedlene som beregningsgrunnlag vil utfordringen med å skille ut tilsynsvirksomhet med ferdigpakninger bortfalle. Det vil også føre til at det er verdien av fisk over vekt som blir avgjørende, ikke hva som skjer med fisken etter veiing. Dette gjør at mottakene vil få en avgift som retter seg mot verdien av fisken som veies ved mottaket, uavhengig av om de bearbeider produktet eller kun selger lagertjenester. Årsavgiften vil på dette grunnlaget beregnes slik at den dekker tilsyn med veiing ved landing av fisk.

Departementet foreslår på denne bakgrunn at omsetningen ved en eventuell videreføring av dagens avgiftsmodell beregnes med utgangspunkt i sluttseddeldata fremfor årsregnskapet.

4.3 Nærmere om avgiftstak

Med gjeldende avgiftsmodell kan enkelte konserner få en samlet avgiftsbelastning som overstiger taket på 300 000 kroner. Dette problemet henger sammen med hvilket datagrunnlag som er tilgjengelig for å fordele en samlet tilsynskostnad på ulike fiskemottaksvirksomheter. Når avgiften ilegges hver virksomhet, vil avgiftsbeløpet som skal betales, avhenge av hva som regnes som virksomhet. Hvis virksomhet f.eks. forstås som aksjeselskap, vil en bedrift organisert som ett AS med ulike avdelinger som mottar fisk, møte avgiftstaket kun én gang, mens dersom de ulike avdelingene i stedet er hvert sitt AS, kan avgiftstaket møtes flere ganger.

Hvis det ikke var noe avgiftstak, bare en promillesats som definerte avgiften som hver virksomhet skulle betale, ville ikke selskapsorganiseringen ha betydning for beregning av avgift. Samlet avgiftsbelastning ville bli den samme om man summerte promillesats ganger omsetning for hvert datterselskap eller summerte omsetningen for alle datterselskapene først og deretter ganget summen med promillesatsen. Men en slik modell ville medføre at de største fiskemottaksbedriftene i enkelte tilfeller kunne bli belastet med nokså høy samlet avgift i kroner. Det er hensynet til å begrense avgiftsbelastningen i kroner på de største avgiftssubjektene som er grunnen til å ha et avgiftstak.

Det må i denne sammenheng også påpekes at en begrensning på avgiftsbelastningen for dem som har omsetning over det som tilsvarer avgiftstaket, nødvendigvis innebærer at alle med omsetning under dette nivået ilegges en høyere belastning enn de ellers ville ha hatt. Teknisk

skjer dette ved at promillesatsen må settes noe høyere enn uten avgiftstak for at den samlede tilsynskostnaden skal dekkes inn.

For å belyse om det eventuelt kan unngås at selskaper må betale mer enn ett avgiftstak som resultat av måten de er organisert på, har departementet blant annet undersøkt om avgiftsplikten kan legges på eier uavhengig av selskapsstruktur. Det har imidlertid vist seg vanskelig å identifisere eierforholdene i tilstrekkelig grad til å kunne lage et effektivt system for å beregne avgiften. I en modell med et avgiftstak vil avgiftssubjektene være bedriftene som står oppført som mottaker på sluttseddel, og da vil fremdeles selskapsorganiseringen kunne ha betydning for samlet avgiftsbelastning.

Departementet ber om høringsinstansenes vurdering av om et avgiftstak bør videreføres med fortsatt konsekvens at enkelte konserner kan få en avgiftsbelastning over avgiftstaket, eller om avgiftstaket bør fjernes med den konsekvens at de største virksomhetene kan få en forholdsvis høy avgiftsbelastning i kroner og de mindre virksomhetene får litt mindre avgiftsbelastning ved at promillesatsen på omsetningen kan settes noe lavere. Regneeksemplene i avsnitt 6 illustrerer hvilken størrelsesorden de ulike avgiftsbelastningene her kan tenkes å ha.

4.4 Størrelse på et eventuelt avgiftstak

I det vedlagte utkastet til forskrift er avgiftstak tatt med i beregningen. I vurderingen av hva som er et rimelig avgiftstak har departementet blant annet sett på hvor stor omsetning de avgiftspliktige fiskemottakene har. Det er stor ulikhet i omsetningen til de forskjellige fiskemottakene. Det er også variasjon i eierskapsforholdene som ytterligere kompliserer bildet. Etter en vurdering av balansen mellom dem med størst og dem med mindre omsetning, har departementet kommet til at et avgiftstak på 500 000 kroner ikke er urimelig.

Justervesenets kostnader ved tilsyn overfor fiskeindustrien er i 2017 stipulert til 9 millioner kroner. Det legges til grunn at beløpet som skal kreves inn av Justervesenet i 2018, ikke vil bli vesentlig høyere. Departementet antar dessuten at samlet innkrevingsbeløp vil bli redusert over tid etter hvert som feilhyppigheten ved fiskemottak bedres.

Omsetningsdataene som benyttes i avgiftsberegningen, har kun betydning for fordelingen av samlet tilsynskostnad på de avgiftspliktige fiskemottakene. Størrelsen på gjennomsnittlig avgiftsbeløp bestemmes av hvilken tilsynskostnad som må dekkes inn samt hvilket avgiftstak som settes. Hvis omsetning er definert slik at avgiftsgrunnlaget blir stort, blir altså promillesatsen tilsvarende lav, og omvendt.

4.5 Nedre grense for når avgift skal betales

I gjeldende forskrift er det to nedre grenser for når avgift skal betales. Virksomheter som mottar mindre enn 10 tonn fisk pr. år, er unntatt fra avgiftsplikt, og avgiftsbeløp under 1000 kroner kreves ikke inn. Med datagrunnlag fra sluttsedler er det mulig å definere slike nedre grenser ut fra omsetningsverdi og ikke ut fra antall tonn. Dette vil være mer konsistent med at departementet ønsker at omsetningsverdi entydig skal legges til grunn for avgiftsplikten. Departementet foreslår derfor at grensen på 10 tonn fjernes, og at en tilsvarende nedre grense i stedet fastsettes i hvilket avgiftsbeløp som kreves inn. Gjennomsnittlig verdi pr. tonn fra sluttsedlene i 2016 var ca. 8 565 kroner. Med avgiftssats på f.eks. 0,5% ville et betalingsfritt avgiftsbeløp på 1000 kroner i så fall tilsvare ca. 234 tonn.

5 Hovedtrekk ved en mulig, gebyrbasert modell

5.1 Innretning av en modell med gebyrfinansiering

Et alternativ til en avgiftsbasert modell er at Justervesenets tilsyn med fiskemottakene finansieres gjennom gebyrer, det vil si at tilsynskostnaden fordeles på kun de mottakene hvor Justervesenet faktisk avlegger tilsynsbesøk.

Justervesenet har også tidligere basert seg på gebyrfinansiering, men den daværende gebyrbaserte modellen var tett knyttet opp mot en tilsynsmetodikk som i stor grad baserte seg på periodevise tilsyn. Den risikobaserte tilsynsmetodikken som er innført i senere år, forutsettes videreført også ved en gebyrbasert finansieringsmodell.

En modell med gebyrfinansiering vil på denne bakgrunn innebære at Justervesenet ved starten av året setter opp en plan for hvilke og hvor mange tilsyn som skal utføres. Utvelgelsen av hvilke bedrifter som det skal gjennomføres tilsyn hos, skal være risikobasert, men vil altså i hovedsak måtte gjøres ved begynnelsen av året. For at det risikobaserte systemet skal fungere etter hensikten, vil tilsynsbesøksplanen ikke kunne offentliggjøres eller formidles til det enkelte tilsynsobjekt.

5.2 Kostnadsfordeling ved gebyrfinansiering

En modell med gebyrfinansiering vil innebære en annen fordeling av kostnadene enn ved en avgiftsbasert modell. Det er imidlertid vanskelig å si hvordan kostnadsfordelingen konkret vil slå ut. I sum over flere år vil kostnadsfordelingen kunne bli omtrent tilsvarende som ved en avgiftsbasert modell. Gebyrfinansiering vil imidlertid være mindre forutsigbart for næringsaktørene, og kostnadene for de enkelte fiskemottakene vil kunne variere betydelig fra år til år.

Med gebyrfinansiering vil tilsynskostnaden i praksis bli fordelt på færre aktører, noe som igjen vil innebære at disse må betale et høyere beløp enn ved en avgiftsmodell. Dette avhenger av hvor mange tilsyn som blir utført i løpet av et år, og hvor mange av tilsynene som holdes hos de samme aktørene. Fiskemottak som det ikke blir foretatt tilsyn hos, vil ikke bli ilagt gebyr.

Justervesenets risikobaserte tilsynsmetodikk tilsier at det vil bli gjennomført flest tilsyn hos mottakene som anses å ha den høyeste risikoen. Et sentralt element i vurderingen av risiko er omsetning, ettersom det er hos bedrifter med høy omsetning at den økonomiske konsekvensen er størst ved eventuelle feil på vektene. Med en modell basert på gebyrfinansiering kan derfor bedriftene med høyest omsetning måtte dekke en større *andel* av kostnaden for Justervesenets tilsynsvirksomhet.

En gebyrbasert modell vil også innebære at noen selskaper som mottar flere tilsynsbesøk i løpet av et år, vil kunne bli belastet med et betydelig høyere gebyrbeløp enn med dagens avgiftsordning.

En gebyrordning innebærer at fiskemottak som i dag er unntatt fra avgift på grunn av lav omsetning, vil bli ilagt gebyr dersom de blir valgt ut for tilsyn. Fiskemottak med lav omsetning har lavere sannsynlighet for å motta tilsyn enn mottak med høy omsetning, men også disse bedriftene kan komme til å motta tilsynsbesøk, særlig sett over en lengre periode.

5.2 Gebyrutforming

Justervesenet har i dag kapasitet til å utføre ca. 350 tilsyn med fiskemottak i løpet av et år. Hvis totalkostnaden for tilsynsvirksomheten er f.eks. 9 millioner kroner, vil hvert tilsyn i snitt ha en kostnad på ca. 25700 kroner. Den faktiske kostnaden ved å gjennomføre et tilsynsbesøk vil imidlertid kunne variere betydelig, blant annet avhengig av hvor fiskemottakene er lokalisert. Det kan for eksempel være mer kostnadskrevenne å gjennomføre tilsyn hos mottak som innebærer lang reisetid for Justervesenets kontrollører. Dette har implikasjoner for hvilke styringsmål som settes opp for Justervesenet. Hvis styringsmålet er å holde flest mulig tilsyn pr. år, vil det gi incentiver til å konsentrere seg om tilsynsbesøk med kort reisetid.

Hvis en modell med gebyr pr. tilsynsbesøk skal velges, vil det på denne bakgrunn være nødvendig å utrede gebyrutformingen nærmere.

6 Økonomiske og administrative konsekvenser

Selv om det er nødvendig å opprettholde innsatsen knyttet til tilsyn med fiskemottak, har departementet forutsatt at beløpet som kreves inn for 2017, skal være 1,6 millioner lavere enn i 2016. Departementet legger til grunn at samlet innkreivingsbeløp i 2018 ikke blir vesentlig høyere enn dette, og at det vil reduseres ytterligere over tid etter hvert som feilhyppigheten ved fiskemottak bedres.

Med den årsavgiftsmodellen som departementet foreslår, vil fordelingen av den totale avgiften per år endres slik at den knyttes direkte opp mot verdien av fisk landet ved det aktuelle mottak, der mottaket er det som oppgis på landings- og sluttseddel. Dette medfører at det er verdien av fisk over vekt som blir avgjørende, ikke hva som skjer med fisken etter veiing. Avgiften som ilegges et fiskemottak, retter seg mot verdien av fisken som veies ved mottaket, uavhengig av om fiskemottaket bearbeider produktet eller kun selger lagertjenester (nøytrale fryselaagre).

Det forventes besparelser i administrasjonskostnader og revisorkostnader for bedriftene som følge av dette endringsforslaget. I alt 100 bedrifter oppga revisorbekreftet fratrekk i avgiftsgrunnlaget i 2016. Dette er kostnader som ikke vil påløpe med den foreslåtte ordningen. I tillegg kommer kostnader forbundet med administrasjon i bedriftene knyttet til oppdrag til revisor og innmelding av dette i Justervesenets portal. For Justervesenets del vil det bety sparte administrasjonskostnader, da veiledning og oppfølging knyttet til fratrekk fra avgiftsgrunnlag vil utgå. Dette vil medføre at Justervesenet kan bruke ressursene på tilsyn med bransjen fremfor administrasjon av avgiften.

De fleste selskaper med fiskemottak som også kjøper fisk, vil få en redusert årsavgift som følge av dette forslaget. Justervesenet vil løpende evaluere risikosituasjonen og kostnadene forbundet med tilsyn, og justere satsene for avgifter i tråd med dette.

De prinsipielle virkningene av årsavgiften er illustrert i vedlagte tabell. I den første kolonnen står "navn" på 15 tenkte , avgiftspliktige fiskemottaksvirksomheter. I andre kolonne står omsetningsnivåer for hvert av disse fiskemottakene, utvalgt for bl.a. å illustrere når avgiften passerer 1000 kroner, og når de to takene på henholdsvis 300 000 og 500 000 nås. I den tredje kolonnen er satsen på 0,4% beregnet ved å dividere tilsynskostnaden på 9 mill. kroner med samlet omsetningsverdi på sluttsedlene (i 2016). Den satsen må legges til grunn dersom det ikke settes noe tak på avgiftsbeløpet for den enkelte virksomhet. I de øvrige kolonnene er det

ulike kombinasjoner av avgiftstak og promillesats. I linjene i hver kolonne står avgiftsbeløpet som må betales under de ulike forutsetningene om promillesats og tak.

Fiskemottak som ilegges årsavgift for tilsyn, skal ikke ilegges andre gebyr eller avgifter for tilsyn med måleredskaper.

7 Forslag til forskrift om endringer i forskrift om målenheter og måling

Forskrift om endringer i forskrift om målenheter og måling

Hjemmel: Fastsatt av Nærings- og fiskeridepartementet (...) med hjemmel i lov 26. januar 2007 nr. 4 om målenheter, måling og normaltids § 31.

I

I forskrift 20. desember 2007 nr. 1723 om målenheter og måling skal § 6-3 lyde:

§ 6-3 Årsavgift for tilsyn med fiskemottak

Mottaker skal betale avgift for tilsyn med målinger i forbindelse med mottak av fisk på fiskemottak. Tilsyn med målinger som omfattes av forskrift 21. desember 2007 nr. 1730 om krav til nettoinnhold mv. i ferdigpakninger omfattes ikke av avgiften.

Avgiften er x promille av omsetning, dvs. pris per vektenhet multiplisert med veiet kvantum fisk slik pris og veiet kvantum fremkommer av forrige års utfylte sluttsedler. Avgiften skal likevel ikke være mer enn 500 000 kroner. Årsavgift på mindre enn 1000 kroner kreves ikke inn.

For foretak stiftet i løpet av avgiftsåret legges omsetning av fisk som er landet hos mottaker slik det fremkommer av utfylte sluttsedler per 30. november i stiftelsesåret, til grunn for beregning av tilsynsavgift i stiftelsesåret.

Foretak som avvikles i løpet av tilsynsåret, plikter å umiddelbart informere Justervesenet om dette. Avgiften etter annet ledd avkortes forholdsmessig, slik at den måneden melding om avvikling kom inn til Justervesenet, er den siste måneden som inngår i grunnlaget for avgiften.

Med mottaker menes tilsvarende som definert i landingsforskriften § 3 femte ledd første setning.

Med fisk menes tilsvarende som definert i landingsforskriften § 3 første ledd, med unntak av tang og tare.

Med landing menes tilsvarende som definert i landingsforskriften § 3 andre ledd, med unntak av landing til fartøy.

Med sluttseddel menes tilsvarende som i landingsforskriften.

II

Forskriften trer i kraft fra 1. mars 2018.